

Jan Björklund: Tacktal efter valet till partiledare

Talare

Jan Björklund
Partiledare

Datum

7 september 2007

Jag är hedrad, stolt och glad för det stora förtroende ni visar mig. Jag känner mig ödmjuk och sökande inför det ansvar som det nu förväntas att jag ska bära.

Jag är inte så gammal, tycker jag själv, men jag är ingen duvunge. Jag har suttit i partiledningen under två partiledare och varit vice ordförande åt en av dem i tio år. Jag tror jag har någorlunda insikt om vad jobbet går ut på.

Jag har läst dechargeutskottets kritik. En del av kritiken drabbar även mig. Jag har varit vice ordförande i tio år. Jag väljer att lyssna och ta den till mig. Den nya partistyrelsen kommer att ägna tid att fundera över hur vi ska bli bättre på de interna processerna. En bra början är om landsmötet godkänner styrelsens förslag till ett nytt beslutande partiråd, som skall kunna kallas in för att ta ställning till viktiga frågor.

Ledarskap är att både kunna lyssna och leda. Alla ledare måste kunna göra bådadera. Den svåra konsten är att veta när man ska göra vad. Den som bara lyssnar och inte själv leder blir en vindflöjel för den opinion som ropar högst för tillfället, men den som bara leder utan att lyssna kommer snart att tappa markkontakt och förankring.

Det svåra med att lyssna är att alla man vill lyssna till ibland ger helt olika råd, och ibland oförenliga råd. Därför måste man till sist också känna sig trygg med sin inre liberala kompass.

Nu är partiledarskapet inte vilket ledarjobb som helst. Många skulle beskriva det som det mest krävande jobbet i en demokratisk stat. Lars Leijonborg konstaterade i våras att de flesta partiledare i såväl vårt som andra partier, avgår under former som man själva gärna hade önskat vore annorlunda.

Några av de applåder och lite av den värme som ni ger mig de här dagarna skulle

jag kanske egentligen komma att behöva ännu bättre vid tillfällen längre fram, när det blåser motvind eller till och med stormar. För sådana stunder kommer också. Jag ser fram emot att i morgon klockan 11 få redovisa mina tankar om hur Sverige bör utvecklas och min syn på liberalismen.

Låt mig dock redan nu få dela med mig av några tankar om det politiska landskapet just nu;

En kommentator jämförde nyligen den förra regeringen med den nya. Med den förra regeringen var det mycket ”snack och lite verkstad”, Persson var ute i alla debatter men inget uträttades. Med den nya regeringen är det ”mycket verkstad men för lite snack”. Kanhända ligger det något i att vi hittills varit för dåliga på att argumentera för alla de beslut vi faktiskt fattar.

Att idka självkritik är en viktig del i arbetet för att kunna förbättra sig. Dit hör att vi nu måste lägga ner betydligt mer kraft på att berätta varför vi fattar de beslut vi gör. Just nu leder vänsteroppositionen i opinionsmätningar. Jag tror att många av oss hade förväntat oss det därför att första året med en ny regering skulle åtgärder genomföras som vi visste skulle få kritik. Vi redovisade åtgärderna före valet, men ändå kommer kritiken när det sker. Det kommer naturligtvis att finnas ytterligare inslag som väcker kritik framöver. Många av de viktiga åtgärderna är politiskt jobbiga – de gör vi först.

Senare under mandatperioden räknar vi med att se resultaten. Enligt Konjunkturinstitutet kommer Sverige 2009 att ha fler människor i arbete än någon tidigare i svensk historia. Visst har vi hjälp av konjunkturen. Men de bedömer att en tredjedel av de nya jobben beror på den nya politiken. 2009 kommer 70000 fler människor att ha jobb än vad de varit om sossarna fortsatt att styra. De som sade att ”Alla ska med” hade lämnat ytterligare 70000 bakom sig.

Svenska låg och medelinkomsttagare får nu under de närmsta åren de snabbaste och största reala standardförbättringarna någonsin i modern tid. Fler jobbar och de får mer i plånboken.

Min uppmaning till Mona Sahlin, Per Nuder, och Marita Ulvskog;

Sluta sura! Upp med mungiporna! Var lite glada! De ni säger er kämpa för får

det äntligen rejält bättre!

Ingvar Carlsson skriver så här i ett brev till Bengt Westerberg inför hans 50-årsdag; En bra dag i en partiledares liv dyker det bara upp ungefär dubbelt så många problem som han rimligen kan lösa. I högen av tidningsurklipp som talar om för honom att han har fel, gör fel och är fel hittar han till sin förvåning en liten notis som är positiv. En bra dag i en partiledares liv kräver ingen, vare sig i Rapport eller Aktuellt, hans avgång.

Tro inte att det var bättre förr; Folkpartiets mest framgångsrike partiledare var Karl Staaff. Han fick över 40 % av rösterna i andrakammarvalet 1911. Han säger så här inom partiledarjobbet 1915:

”En partiledare skall för det första vara fanförare, gå i spetsen, för det andra buffert, ta emot stötar, inte minst från olika meningsriktningar från partiet, och så tjänstgöra som spottlåda.”

Jag känner stor tacksamhet och ödmjukhet. Jag kan bara lova en enda sak; jag ska göra mitt bästa. Om det räcker får vi se.

Tack för ert förtroende.

Taggar

2000-tal, 2007, Folkpartiet Liberalerna, Liberalerna, Man, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/jan-bjorklund-tacktal-efter-valet-till-partiledare>